

• Gerhard Westerman

‘DRIE REDENEN WAAROM JEZUS MOEST STERVEN’

1 PETRUS 3:18

ER ZIJN NIET VEEL MENSEN DIE BETWIJFELEN DAT JEZUS CHRISTUS WERKELIJK HEEFT BESTAAN; DAARVOOR ZIJN ER GEWOON TE VEEL AANWIJZINGEN. OVER JEZUS CHRISTUS EN ZIJN VOLGELINGEN, DE CHRISTENEN, WORDT NIET ALLEEN IN DE BIJBEL GESPROKEN, MAAR OOK TWEE BEKENDE GESCHIEDSCHRIJVERS MAKEN MELDING VAN HEN, ZOALS TACITUS EN FLAVIUS JOSEFUS. JE MOET TROUWENS WEL MET HEEL GOEDE TROEVEN KOMEN OM DE AANWEZIGHEID VAN HET CHRISTENDOM TE KUNNEN VERKLAREN, MOCHT JEZUS NIET BESTAAN HEBBEN! NEEN, HET IS NIET DE VRAAG OF JEZUS BESTAAN HEEFT, MAAR VEEL BELANGRIJKER IS HET ANTWOORD OP DE VRAAG WAAROM EN WAARVOOR JEZUS GELEefd EN GELEDEN HEEFT. IK WIL DRIE REDENEN NOEMEN WAAROM DE HEER JEZUS GESTORVEN IS, MAAR EERST WIL IK DE VRAAG: ‘MAAKTE HET KRUIS DEEL UIT VAN GODS PLAN?’ BEANTWOORDEN.

Maakte het kruis deel uit van Gods plan?

Iemand heeft eens de vraag gesteld: *‘Was het van het begin af Gods bedoeling dat Jezus naar het kruis zou gaan? Ik denk dat het antwoord op de vraag beantwoord moet worden met ‘Neen!’.* Ik denk niet dat Jezus dat aan het begin van zijn loopbaan heeft gedacht. Hij kwam met de overtuiging dat de mensen Hem zouden volgen, niet doden.’ Tot zover de onbekende vraagsteller. Het is gemakkelijk aan te tonen dat deze vraagsteller op grond van Gods Woord ongelijk heeft met zijn stelling en dat de kruisiging van de Heer Jezus een toevallige gebeurtenis was – een niet te voorziene gebeurtenis – maar dat deze deel uitmaakte van het Goddelijk plan om de wereld te redden. Gods Woord maakt duidelijk dat het kruis van Christus geen overweging was die later is opgekomen, ook geen menselijk falen, maar dat de Heer Jezus ‘het Lam was geslacht vanaf de grondlegging der wereld’ (Op.13:8 SV). Eerder had Petrus in zijn toespraak op de Pinksterdag gezegd dat de Heer Jezus, ‘door de bepaalde raad en voorkennis van God was overgegeven’ (Hand.2:23). Petrus was erbij toen het gebeurde; hij wist dat Golgotha geen verassing was voor de Heer Jezus. Jaren later, toen hij zijn eerste brief schreef, noemde Petrus de Heer Jezus het Lam dat ‘voorgekend was van vóór de grondlegging van de wereld’ (1Petr.1:20). Kan het nog duidelijker? Paulus stemde overeen met Petrus dat het kruis een centrale plaats innam in het hart van God. Want, als God eeuwig leven beloofde ‘vóór de tijden der eeuwen’ (Tit.1:2), en als hij ‘ons in Hem heeft uitverkoren van vóór de grondlegging van de wereld’ (Ef.1:4) en onze namen schreef in het boek van het leven vanaf de grondlegging der wereld (Op.13:8), dan behoort Gods heilsplan tot zijn eeuwige goddelijke raad. Toen de Heer Jezus op aarde kwam, wist Hij dat Hij kwam om te sterven. ‘Want Jezus wist van het begin af wie het waren die niet geloofden, en wie het was die Hem zou overleveren’ (Joh.6:64). Luister ook maar eens hoe de Meester Zelf de Schriften verklaarde aan de twee teleurgestelde discipelen op de weg naar Emmaüs, toen hij tot hen zei: ‘Moest de

Christus dit niet lijden, en zo zijn heerlijkheid binnengaan?’ (Luk.24:26).

Het kruis was een Goddelijke afspraak, geen menselijk ongeluk; het was een door God gegeven mogelijkheid, geen menselijke optie. Later diezelfde avond verscheen de Heer Jezus aan de elf apostelen en zei: ‘Zo staat er geschreven dat de Christus moest lijden en uit de doden opstaan op de derde dag’ (Luk.24:46). De Heer Jezus werd niet vermoord; Hij legde zijn leven vrijwillig af voor zijn schapen (Joh.10:15-18; 19:30; 2Tim.2:5). Zijn dood was een noodzakelijkheid in het plan van God. Het is dan ook zeer ongewenst om stellingen over het christelijk geloof te poneren zonder het Woord van God te kennen en te raadplegen. De Heer Jezus zei in Mattheüs 22:29 tegen de Sadduceeën (die niet geloofden in de opstanding en in een engel of geest): ‘U dwaalt, daar u de Schriften niet kent, noch de kracht van God.’ Het is daarom erg belangrijk dat wij Gods Woord kennen om van daaruit een stelling te onderbouwen. De Heer Jezus opende de Schriften aan de Emmaüsgangers en Hij opende het verstand van de discipelen, opdat zij de Schriften verstonden (Luk.24:33,45). Daarvoor lezen we dat ze ‘de Schriften nog niet kenden’ (Joh.20:9). Paulus schrijft: ‘En wij hebben niet de Geest van de wereld ontvangen, maar de Geest die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons door God geschonken zijn’ (1Kor.2:12). Later schrijft Paulus aan Timotheüs nog: ‘omdat je van jongs af de heilige schriften kent, die je wijs kunnen maken tot behoudenis door het geloof dat in Christus Jezus is’ (2Tim.3:15). Geen of weinig kennis bezitten van Gods Woord is een grote tekortkoming in het leven van een gelovige en hij of zij zal zichzelf daardoor nadeel berokkenen. Veel erger is wanneer mensen die belijden tot het volk van God te behoren, het Woord van zich stoten: ‘Zie, het Woord des Heren hebben zij verworpen, wat voor wijsheid zouden zij dan hebben?’ (Jer.8:9).

Nu dan de drie redenen waarom de Heer Jezus gestorven is.

DE HEER JEZUS IS GESTORVEN OPDAT WIJ DOOR HEM ZOULDEN LEVEN

**'HIERIN IS DE LIEFDE VAN GOD TEN AAN ZIEN VAN ONS
GEOPENBAARD, DAT GOD ZIJN ENIGGEBOREN ZOON IN DE
WERELD HEEFT GEZONDEN, OPDAT WE ZOULDEN LEVEN
DOOR HEM' (1JOH.4:9).**

Hoe kan een dood mens weer tot leven gebracht worden? Al vrij gauw nadat God de mens in de hof van Eden had geplaatst, overtrad die het gebod om niet te eten van de boom van kennis van goed en kwaad (Gen.2:17). De sanctie op die overtreding was dat ze zouden sterven. Dat betekende niet alleen de lichamelijke, maar ook de geestelijke dood; het gescheiden zijn van God, waardoor ze 'kinderen van de toorn' werden (Ef.2:1,3; Kol.2:13a). Het probleem van de in de zonde gevallen mensen is niet dat ze ziek zijn en een of andere behandeling nodig hebben, een opknappbeurt, maar dat ze dood zijn, dood in hun 'overtredingen en zonden' (Ef.2:1). Religie kan het uiterlijk van de mens misschien veranderen, maar is niet in staat om aan een dood mens nieuw leven te geven; daarvoor is meer nodig. Alleen God kan dat doen. Gods Woord noemt dat de 'wedergeboorte'; geboren worden door Gods Woord en Geest (Joh.3:3; Tit.3:5). God heeft geen behagen in de dood van een goddeloze, maar veeleer daarin dat hij zich bekeert en leeft (Ez.33:11). 'Maar God, die rijk is aan barmhartigheid, heeft ons vanwege zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad, toen ook wij dood waren in de overtredingen, levend gemaakt met Christus' (Ef.2:4-5). 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie mijn woord hoort en gelooft Hem die Mij heeft gezonden, die heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, maar is uit de dood overgegaan in het leven' (Joh.5:24). Het toepassen van het Woord van God in het leven van een zondaar is dus noodzakelijk om tot leven te komen. Gelukkig kan zelfs een 'dode' zondaar Gods stem horen, want 'het geloof komt uit het horen, en het horen door het woord van Christus' (Rom.10:17). We komen tot leven door het onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende woord van God (1Petr.1:23). Het offer van de Heer Jezus was noodzakelijk als de basis waarop een zondig mens terug in een relatie met God gebracht kan worden. 'En u, toen u dood was in de overtredingen en in de onbesnedenheid van uw vlees, u heeft Hij mee levend gemaakt met Hem, terwijl Hij ons alle overtredingen vergeven heeft' (Kol.2:13).

Ieder die de Heer Jezus aanneemt wordt levend gemaakt in zijn dood en opstanding. Dit zien we geïllustreerd in de doop (Rom.6:4; 2Kor.5:17). Wij zijn een 'nieuwe schepping' (Rom.6:4-5; 2Kor.5). Een gebeurtenis uit het Oude Testament kan illustreren dat geloven aan Christus niet voldoende is om tot leven te komen, maar dat het tot een 'aanraking' moet komen. Leest u maar: 'Daarna stierf Elisa en men begroef hem. Nu plachten de benden van de Moabieten bij het aanbreken van het jaar in het land te komen. Terwijl men eens bezig was iemand te begraven, zie, daar zagen zij een bende: toen wierpen zij de man in het graf van Elisa en liepen weg. En toen de man met het gebeente van Elisa in aanraking kwam, werd hij levend, en rees overeind op zijn voeten' (2Kon.13:20-21). Geloven aan Christus is niet voldoende om tot leven te komen, maar het moet tot een 'aanraking' het Hem komen. Geen religie maar een relatie!

DE HEER JEZUS IS GESTORVEN OPDAT WIJ VOOR HEM ZOULDEN LEVEN

**'EN HIJ IS VOOR ALLEN GESTORVEN, OPDAT ZIJ DIE LEVEN,
NIET MEER VOOR ZICHZELF LEVEN, MAAR VOOR HEM DIE
VOOR HEN IS GESTORVEN EN OPGEWEKT'
(2 KORINTHIËRS 5:15)**

De rest van de tijd... Leefden we vroeger, voordat we

>>

Christus leerden kennen, naar de wil van de wereld en niet naar de wil van God, dan dient daar nu verandering in te komen. We hebben immers een nieuwe Meester! De apostel Petrus splitst het leven van een gelovige op in vóór en ná zijn bekering. Vroeger leefde de ongelovige naar de begeerten van mensen. Maar de rest van de tijd wil hij of zij als gelovige gaan leven naar de wil van God. Want, vervolgt Petrus, er is tijd genoeg voorbijgegaan met het volbrengen van de wil van de heidenen, toen zij wandelden in allerlei losbandigheid, begeerten, dronkenschap, brassen, drinken en onzedelijke afgoderij (1Petr.4:1-4). Het wordt niet alleen van ons verwacht om voor God vrucht te dragen, we zijn daarvoor ook in een juiste positie gekomen. We zijn namelijk het eigendom geworden van een ander, van Hem, die uit de doden opgewekt is, opdat wij voor God vrucht zouden dragen (Rom.7:4). Om het met de woorden van Lukas te zeggen: 'om ons te geven dat wij, gered uit de hand van onze vijanden, onbevreesd Hem zouden dienen, in heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht al onze dagen' (Luk.1:74-75). Maar om goed te kunnen dienen zijn er drie 'vijanden' waarmee we rekening dienen te houden. Deze drie vijanden zijn: de wereld, het vlees en de duivel (Ef.2:2; Jak.4:1-7). Een gelovige moet gekenmerkt worden door dienstbaarheid, zoals de Heer Jezus ons dat heeft voorgedaan. 'Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven tot een losprijs voor velen' (Mark.10:45). 'Want niemand ons leeft voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf; want als wij leven, het is voor de Heer, en als wij sterven, het is voor de Heer' (Rom.14:7-8). Als we werkelijk overtuigd zijn van de liefde van Christus, die het mogelijk heeft gemaakt dat wij in Hem een nieuwe schepping zijn geworden, moet ons verlangen dan niet zijn om ook anderen te bewegen die stap in het geloof te doen? Paulus omschrijft het zo: 'Want de liefde van Christus dringt ons, daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat één voor allen gestorven is. Dus zijn zij allen gestorven. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen is gestorven en opgewekt' (2Kor.5:14-15). Paulus spreekt zijn verlangen uit tijdens zijn verblijf in de gevangenis in de stad Filippi: 'dat Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door het leven, hetzij door de dood. Want te

leven is voor mij Christus en te sterven is winst' (Fil.1:21).

DE HEER JEZUS IS GESTORVEN OPDAT WIJ MET HEM ZOULDEN LEVEN

'WANT GOD HEEFT ONS NIET BESTEMD TOT TOORN, MAAR TOT HET VERKRIJGEN VAN DE BEHOUDENIS DOOR ONZE HEER JEZUS CHRISTUS, DIE VOOR ONS GESTORVEN IS, OPDAT WIJ, HETZIJ WIJ WAKEN, HETZIJ WIJ SLAPEN, SAMEN MET HEM LEVEN' (1 THESSALONICENZEN 5:9-10).

De hemel was voor de Heer Jezus een realiteit! Om de vreugde, die vóór Hem lag, heeft Hij het kruis verdragen en de schande veracht (Hebr.12:2). Dat vooruitzicht gaf Hem de kracht om door te gaan in moeilijke tijden. Eeuwen vóór de Heer Jezus was de hemel hét motief voor Abraham, Isaäk en Jacob om niet op te geven en door te gaan. Zij verlangden naar een beter, dat is een hemels, vaderland, want God had voor hen een stad bereid (Hebr.11:16). De Heer Jezus geloofde niet alleen in de hemel maar ook in een weerzien met hen die Hem hebben aangenomen. De Bijbelse hoop op de hemel heeft drie onwankelbare zaken. Ten eerste de belofte die de Heer Jezus deed dat Hij ons plaats zou gaan bereiden: 'Laat uw hart niet ontroerd worden. U gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben' (Joh.14:1-2). Ten tweede heeft de Heer Jezus voor een weerzien gebeden: 'Vader, wat U Mij hebt gegeven— Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, opdat zij mijn heerlijkheid aanschouwen die U Mij hebt gegeven' (Joh.17:24). En tenslotte heeft de Heer Jezus ervoor betaald: 'Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen' (1 Petr.3:18). ■

Ten slotte

Jezus is gestorven opdat wij door Hem zouden leven, dat is redding. Jezus is gestorven opdat wij voor Hem zouden leven, dat is dienstbaarheid. Jezus is voor ons gestorven opdat wij met Hem zouden leven, dat is heerlijkheid. Hoe moeilijk de weg hier ook mag zijn, wij 'wij zullen in het huis des HEREN verblijven tot in lengte van dagen' (Ps.23:6).